

UN DESANT VIZUAL

Trăim sub semnul vizualului. Orice produs își poartă imaginea ca o identitate fixă după care poate fi recunoscut ușor, fie că e în formă virtuală ori ieșită de la tipar. **Foamea de imagine ne conduce biografia și ne manipulează gândirea spre mall-uri, ședințe foto ori magazine cu discount. Uităm astfel de lucruri și momente simple din viața de zi cu zi, care ar putea să ne împlinescă mult mai mult partea creativă ori spirituală.** În vara anului 2008, în cadrul evenimentului „Noaptea Albă a Galeriilor – București”, am început un proiect-campanie prin care atrăgeam atenția asupra circuitului mediatic ce se petrece de atâta timp sub nasul nostru. Un pamflet vizual care să aducă aminte de siropoasa perioadă de glorie a Pop Art-ului și de vedetele create de aceștia.

© ALEX CALCIŢINE

Mihai Zgondoiu

Mihai Zgondoiu s-a născut la 5 februarie 1982 la Mediaș. Absolvent al Universității de Vest din Timișoara, Facultatea de Arte și Design, cu un masterat în grafică. În 2008 a fost curator și organizator al Bienei Internaționale de Gravură Experimentală din Mogoșoaia – București. Activează în următoarele domenii: desen, pictură, gravură și print, video, instalații, performance, artă urbană. Din 2008 e doctorand la Universitatea Națională de Arte din București cu tema „Matrițe vizuale și noile media”. Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România. În esul de față vorbește despre un proiect conceput ca un protest împotriva unui anume tip de prost-gust mediatic, care tinde să se impună tot mai mult ca o nouă paradigmă.

www.zgondoiume.blogspot.com

Astăzi, datorită tehnicii avansate, oricine poate „să facă poze”, dar nu oricine poate să fie un fotograf cu viziune. Eu însumi consum zilnic mai mulți giga-bytes de informație vizuală decât calorii. Ne-am obișnuit să fim dependenți de aparatură și tehnologie, de Internet și conexiuni wireless, de aparate foto încorporate în telefoane mobile ori camere web. Nu facem decât să ne îngrădim propria noastră imagine / biografie prin multiplicarea unor rețete ce vor să seducă publicul, cât mai repede și cât mai ieftin. Am ajuns să fim, în marea majoritate a vieții noastre, imaginea celor care vând imagine, reflecția consumului prin consum.

Îmi aduc aminte cu drag de clasicul aparat foto Zenit TTL (împrumutat) cu care exersam în facultate, la Timișoara, de serile pline de farmec și de discuțiile petrecute în studioul artistului fotograf Stelian Acea și de multele experimente pe care le făceam în camera obscură, unde prindeau viața toate notațiile fotografice făcute și încercate pe atunci.

Proiectul „Kitsch-me” (www.kitsch-me-project.blogspot.com) nu este unul de fotografie, ci de tabloid, de matrițe care mimează fotografiile de studio de altădată. Un proiect cu personaje care inundă micile ecrane sau publicațiile de scandal, cu viețile lor personale inventate în ideea de a impune standarde de succes.

„Kitsch-me” sau manifestul anti-kitsch (cum i s-a mai spus) persistă de ceva vreme în biografia mea artistică. În ultima vreme, cele mai multe discuții

avute cu bunul meu prieten, scriitorul Dan Mircea Cipariu, au atins câteva probleme majore, în fapt probleme cu care se confruntă fiecare cetățean astăzi: consumismul, cultura de hypermarket, tribalizarea și talibanizarea culturii, dictatura vizualului ca un câmp al marketingului neuronal etc..

„Kitsch-me / stencil, sticker & poster” nu e decât o parte a manifestului meu vizual împotriva kitsch-ului și a prostului-gust, a imitației grosolane ce persistă tot mai acut în jurul nostru, mai cu seamă în media scrisă și audiovizuală. Proiectul se adresează celor care mai mult sau mai puțin fascinați de rețete ieftine și mediocre din mass-media. Rețete ce acționează repetat precum o mantră la distrugerea spiritualității fiecărui individ. Poate fi un pamflet împotriva tabloidizării și dictaturii cotelor de audiență. Personajele dependente de tabloidizare și de reality-show acaparează până la saturație discursul public, mediatic și vizual, fiind, astfel, actorii de mare succes ai prostului gust. Nu de puține ori, în momentul de față, opera de artă e silită să se integreze într-o cultură de hypermarket, deseori facilă și ridicolă, o cultură slăbită, care pune accent pe derizoriu, întărind și mai mult mișcarea și forța de atracție a consumismului.

Serialitatea, felul în care pozează toate personajele-tabloid, ne aduce pe tarabă fotografia ca o regină a instantaneului, fotografia văzută ca mijloc de arhivare a unui desant vizual.

Mihai Zgondoiu